

opdage noget egentligt tilbageværende af det, som den højtærede Minister oprindeligt foreslog, og derfor er der heller ikke nogen som helst Realitet i den Paastand, som Hovedorganet for Socialdemokratiet i Dag fremsætter, at det nu endelig er lykkedes at sikre Gennemførelsen af Socialminister Borgbjergs Forslag om Krisehjælp til de arbejdsløse.

Jeg har villet gøre disse Bemærkninger for at fastslaa min Opfattelse og mit Partis Opfattelse af dette Forslags Historie, dets Behandling her i Tinget, fordi det altid er rigtigt, at Tingene, naar Afgørelsen træffes, stilles paa den rette Plads. Med disse Bemærkninger skal jeg i Overensstemmelse med Udvalgets Indstilling til det høje Ting anbefale, at Forslaget vedtages her ved eneste Behandling.

Christmas Møller: Hvis man sammenligner det Lovforslag, der her foreligger til Vedtagelse, og det Forslag, som Socialministeren fremsatte her i Tinget den 15. December 1925, tror jeg ikke, det vil kunne lykkes selv for den højtærede Socialminister at paavise mange Lighedspunkter. Saaledes som det ærede Medlem Hr. Kragh har skildret det, fik Lovforslaget her i Tinget en krank Skæbne, og det gik med radikale og socialdemokratiske Stemmer over til det andet høje Ting, i Virkeligheden kun indeholdende to Punkter, nemlig at der skulde ydes et ekstraordinært Statslån til anerkendte Arbejdsløshedskasser, hvis Økonomi var i Fare, og en Hjælp til dem, vi i kort Begreb kan kalde de 7000—8000, der har opbrugt baade deres vedtægtsmæssige og deres fortsatte Hjælp.

Med Hensyn til den første Del af dette Lovforslag, Forslaget om at yde Hjælp til Kasser, hvis Økonomi var kommet i Fare, vil jeg gerne pege paa, at naar man fra vor Side sammen med Venstre gik imod denne Del af Lovforslaget, var det, fordi der ikke var blevet paapeget noget som helst om, at der var en saadan Fare til Stede. Jeg vil gerne i denne Forbindelse understrege, at medens Konservative og Venstre hævdede dette i Midten af Februar i Aar, kunde saa sent som den 27. Marts i Aar, altsaa omtrent halvanden Maaned efter, et Flertal i Betænkningen gøre opmærksom paa, at der ikke under Behandlingen var tilgaaet Meddelelser om økonomiske Vanskeligheder, som var opstaaet for nogen Arbejdsløshedskasse. Dette viser i Virkeligheden saa tydeligt som noget, at hele Lovforslagets § 1, saaledes som Folketinget havde ændret den, var der ingen

Grund til at vedtage, og man er jo saa — saaledes som den ærede foregaaende Taler skildrede det — havnet i dette lille Forslag, som jeg ogsaa tror, den højtærede Socialminister maa erkende er af saare ringe Betydning. Der er efter vor Opfattelse naaet dette, at det forsikringsmæssige Grundlag er blevet bibeholdt, men der er ikke opnaaet det, vi fra konservativ Side meget kunde have ønsket, at alle de, der havde opbrugt den vedtægtsmæssige og den fortsatte Hjælp, kunde blive hjulpet ved denne Lov, og at man en Gang for alle, saa vidt man kunde skønne det, kunde have truffet en Ordning af hele dette Forhold. Vi forvort Vedkommende tror, at det Forslag, som de konservative Medlemmer af Udvalget i Landstinget, de Herrer Tvede og Laursen, har stillet, vilde have været meget bedre end det, Tinget nu staar foran at vedtage, og vi har jo ogsaa med stor Interesse læst i Dagspressen — i Fortryk eller andetsteds har vi jo paa Grund af Tempoet ikke kunnet læse det eller konstatere, om det var rigtigt —, at den højtærede Socialminister i Virkeligheden har sagt, at det konservative Forslag var næsten bedre end det, han anbefalede til Vedtagelse. At det var et godt Forslag, behøver man ikke at fortælle os, for det viser det Forslag, vi nu staar foran Vedtagelsen af, thi man har jo plukket ganske artigt i Landstingsmand Tvedes og Landstingsmand Laursens oprindelige Forslag.

Jeg skal anbefale dette Lovforslag til Vedtagelse. Men jeg vil dog gerne have Lov til, inden Vedtagelsen finder Sted, at anmode den højtærede Socialminister om at besvare det Spørgsmaal, hvor mange han formoder dette Forslag vil hjælpe. Der kan neppe være nogen Tvivl om, at det oprindelige konservative Forslag i Landstinget vilde have hjulpet alle, en Gang for alle vilde have ført os ud over denne Sag, og jeg skulde tage meget fejl, om ikke det konservative Forslag om en fælles Krisekasse for arbejdsløse atter kommer paa Tingenes Bord, naar man vil træffe en endelig Ordning. Men det kunde være interessant at faa at vide af den højtærede Socialminister, hvor mange af de 7000—8000 arbejdsløse, der har opbrugt al Hjælp, dette Forslag vil hjælpe.

Dahlgaard: Jeg skal anbefale Forslaget, som det nu foreligger, enstemmigt vedtaget af det andet høje Ting. Maa jeg blot fremsætte et Par Bemærkninger i Anledning af de Udtalelser, der blev fremsat af de to ærede foregaaende Talere. Det